

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ
VIII Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців
„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”

Частина 2. Природничо-математичний,
суспільно-гуманітарний та економічний
напрями

14 травня 2015 року
м. Рівне

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали VIII Міжнародної науково–
практичної конференції студентів та молодих
науковців. Частина 2. Природничо-математичний,
суспільно-гуманітарний та економічний напрями. -
Рівне: РВВ РДГУ.- 2015.- 218 с.**

Програмний комітет:

- Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, ректор РДГУ– голова оргкомітету;**
- Поніманська Тамара Іллівна – кандидат педагогічних наук, професор, проректор з наукової роботи РДГУ – заступник голови оргкомітету;**
- Батишкіна Юлія Валеріївна – кандидат технічних наук, доцент– заступник голови оргкомітету;**
- Войтович Ігор Станіславович – доктор педагогічних наук, професор;**
- Гон Максим Мойсейович – доктор політичних наук, професор;**
- Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор;**
- Петрівський Ярослав Борисович – доктор технічних наук, професор;**
- Сяський Андрій Олексійович – доктор технічних наук, професор;**
- Бабич Стефанія Михайлівна – кандидат технічних наук, доцент;**
- Воробйова Ірина Анатоліївна – кандидат педагогічних наук, доцент;**
- Галуха Любов Юріївна – кандидат історичних наук, доцент;**
- Дичківська Ілона Миколаївна – кандидат педагогічних наук, професор;**
- Мельник Віра Йосипівна– кандидат географічних наук, доцент;**
- Мороз Ігор Петрович – кандидат фізико-математичних наук;**
- Музичук Катерина Петрівна – кандидат технічних наук, доцент;**
- Павлова Наталія Степанівна– кандидат педагогічних наук, доцент;**
- Сілкова Галина Василівна – кандидат педагогічних наук, доцент;**
- Ставицька Олена Григорівна – кандидат психологічних наук, доцент;**
- Суржук Тетяна Борисівна – кандидат педагогічних наук, доцент;**
- Черніговець Тетяна Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент;**
- Хижнякова Надія Олександрівна – кандидат економічних наук, доцент.**

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №9 від 24.04.2015 р.)

індивідуальний чи груповий тур, наявність дітей, і повинні відповідати нормативно-правовим документам України і країни перебування [1].

З початку туристична фірма оформляє заявку клієнта на бронювання туристичного продукту для конкретних туристів, що передбачає спілкування і роботу із фірмою-партнером та іншими суб'єктами обслуговування туриста. Далі необхідно здійснити розрахунок з клієнтом.

Після чого туристична фірма складає договір. За договором на туристичне обслуговування, одна сторона за встановлену договором плату зобов'язується забезпечити надання за замовленням іншої сторони комплексу туристичних послуг. Договір на туристичне обслуговування укладається в письмовій формі відповідно до законодавства України. Договір на туристичне обслуговування може укладатися шляхом видачі ваучера.

Після підписання договору та повної оплати вартості туру клієнту видають пакет документів, що включає: квиток, ваучер на трансфер та розміщення, страховий поліс, пам'ятка туриста.

Наступним кроком є інформаційне забезпечення споживача. А саме клієнта необхідно проінформувати про проходження митного і прикордонного оглядів, зустрічі представником приймаючої сторони, розміщення у готелі, особливостей перебування за кордоном, вказуються фактори ризику та правила безпеки і поведінки туристів тощо.

Останнім етапом є безпосереднє обслуговування туристів. Під час цього етапу основний обсяг обслуговування туриста беруть на себе не туристичні фірми, а постачальники послуг: транспортні організації, підприємства розміщення і харчування, заклади розваг та оздоровлення, торговельні підприємства, а також технічно-комунікаційна база туристичної інфраструктури. Проте, робота туристичної фірми з обслуговування туриста не припиняється. Її продовжує, насамперед, представник фірми (гід) - супроводжуючий групи на маршруті. Зокрема, супроводжуючий туристичної групи інформує своє керівництво про перебіг туристичної подорожі, плани і терміни повернення додому, зміни термінів повернення туристів, необхідність організованої зустрічі, транспорту тощо.

Формально туристична подорож завершується у момент прибуття туристичної групи у те місце, з якого подорож розпочиналася. Але процес обслуговування туристів туристичною фірмою після завершення туру не припиняється. Менеджерам туристичних організацій рекомендується виявити увагу до клієнта, поцікавитися його враженнями від поїздки, дізнатися думку про якість наданих йому послуг. Специфічною послугою клієнтові після завершення туру є претензійна робота фірми [6; С.120].

Отже, обслуговування туристів – це складний процес і його організація має вирішальне значення в діяльності туристичної фірми. Весь процес надання туристично-екскурсійних послуг передбачає обслуговування туриста туристичною організацією до його туристичної подорожі, під час самої подорожі і в ході її завершення. При цьому, туристична фірма займає головну роль в туристичному обслуговуванні. Не менш важливу роль в обслуговуванні клієнтів відіграють різні організації - постачальники послуг. Таким чином, туристична фірма розпочинає, проводить і завершує весь процес туристичного обслуговування. В той же час постачальники послуг підключаються до нього у обслуговуючий період – під час самої туристичної подорожі і надають послуги паралельно із відправляючою туристичною організацією.

Список використаних джерел

1. Пуцентейло П. Р. Економіка і організація туристично-готельного підприємництва: навч. посіб./ П. Р. Пуцентейло. -К.: ЦУЛ, 2007. – 344 с.
2. Кифяк В. Ф. Організація туристичної діяльності в Україні: навч. посіб. / В. Ф. Кифяк. – Чернівці: Книги - XXI, 2003. – 300 с.
3. Бікташева Д.Л. Менеджмент в туризмі: навч. посіб./ Д.Л. Бікташева - М.: Альфа - М: Инфра - М, 2007. – 272 с.
4. Рутинський М. І. Музезнаводство : навч. посіб./ М. І. Рутинський, О. В. Стецюк. – К.: Знання, 2008.-428 с.
5. Ємельянов В. Б. Екскурсознаводство / В. Б. Ємельянов. – М.: Спорт, 2007. – 216 с.
6. Ковальчук А. Основні етапи діяльності туристичної фірми/ А. Ковальчук // Вісник Львівського університету. Серія міжнародні відносини. – 2008. – Вип.24. – С.115-120.

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВЕНЧУРНОГО ФІНАНСУВАННЯ В УКРАЇНІ

Шатрюк О. В., студентка

**Нікшич С. М., кандидат економічних наук, доцент
Рівненський державний гуманітарний університет**

Розвиток держави в цілому та кожного окремого підприємства є вирішальним завданням націленим на перспективу. Щоб забезпечити покращення показників діяльності підприємств та показники добробуту населення потрібно звернути увагу на удосконалення вже існуючих та впровадження нових інноваційних проєктів, що повинні бути спрямовані на посилення конкурентоспроможних позицій вітчизняного ринку.

Дослідження венчурного фінансування, як найбільш перспективного виду діяльності в даній сфері розглядається в працях як вітчизняних, так і зарубіжних науковців, зокрема Л. Долгополової Л., О. Белікова, І. Тараненко, К. Адамова, Г. Паргин, О. Тивончук, С. Ягудіна та інших.

Характерною ознакою сучасних світових економічних систем є масове впровадження у виробництво та процеси надання послуг новітніх досягнень науки і техніки, які дозволяють країнам посилювати свої конкурентоспроможні позиції на світовому ринку. Останні десятиліття переконують світову спільноту у тому, що для ефективної роботи національної економіки необхідна реалізація злагодженого ланцюга: «наука – технологія – виробництво – ринок». А досягти цього без використання венчурного бізнесу, тобто без створення приватних інвестиційних компаній не уявляється можливим.

Поняття «венчур» («venture») у перекладі з англійської означає «ризик», «ризиковане починання», «ризикове підприємство» тощо. У словнику В. К. Мюллера воно перекладається як «ризикове підприємство», «спекуляція», «сума, яка підлягає ризику» [4]. Найбільш цікавими та перспективними об'єктами для венчурного фінансування є малі інноваційні компанії, орієнтовані на розробку та виведення на ринок наукомісткої продукції на базі високих технологій. Венчурне фінансування – це довгострокові (5–7 років) високо ризикові інвестиції

приватного капіталу в акціонерний капітал новостворюваних малих високотехнологічних перспективних компаній, орієнтованих на розробку і виробництво наукомістких продуктів, для їх розвитку і розширення [3].

Венчурний капітал виник у США в 50-х роках, сприяючи розвитку таких корпорацій, як DEC, Apple Computer, Compaq, Sun Microsystems, Genetech, Federal Express, Microsoft, Lotus, Intel. Зараз тільки в Європі близько 500 спеціалізованих компаній венчурного капіталу об'єднані в 17 національних асоціацій і Європейську асоціацію венчурного капіталу. У Європі щотижня здійснюється близько 100 венчурних інвестицій. У Західній Європі венчурний бізнес почав активно розвиватися на початку 80-х років XX ст. Використання попереднього досвіду розвитку венчурного бізнесу в США дозволило європейським компаніям уникнути значних помилок і адаптувати до нових умов відпрацьовані фінансові та управлінські технології [6, с. 133].

Проте, незважаючи на шалений успіх венчурного фінансування у світі, в Україні даний вид діяльності не є настільки поширеним. Західні корпорації значну частку свого прибутку витрачають на науково-дослідні роботи, тоді як сучасні власники українських корпорацій вважають, що цим займатися не потрібно, і відповідно, це негативно впливає на венчурне фінансування на українському ринку [2, с. 43–47].

В Україні повноцінна індустрія венчурного капіталу знаходиться на початковій стадії становлення. Значну роль у венчурному фінансуванні потенційно можуть відігравати великі банки, проте на сучасному етапі своєї діяльності вони занепокоєні не стільки доборою та фінансуванням ризикованих інноваційних проєктів, скільки отриманням гарантії повернення кредитів.

Однією із основних проблем розвитку вітчизняного венчурного фінансування залишається той факт, що на відміну від провідних країн світу, де розвиток венчурного бізнесу призводить до спрямування інвестицій у високоризиковану інноваційну сферу, в Україні спостерігається цілком протилежна тенденція: існуючі венчурні фонди надають однозначну перевагу низько- та середньоризикованим короткотривалим операціям з фінансовими активами та нерухомістю і практично не зорієнтовані на "хай-тек" технології.

Варто зазначити, що венчурне фінансування є досить перспективним не лише в зв'язку з прибутковістю даного виду діяльності, але й через широке охоплення інвесторами декількох функціональних завдань, що забезпечують:

1. Стимулювання динамічного підприємництва та відповідного управління.
2. Забезпечення малих підприємств конкурентоздатним ринком акцій.
3. Розвиток джерел довгострокових капіталовкладень.
4. Використання податкових пільг для інвестицій в акції приватних компаній.
5. Створення ефективної структури інвестиційних фондів.
6. Полегшення процесу переходу компанії до іншого власника.
7. Розвиток інвестування в інноваційні компанії.
8. Розвиток ринків у країнах венчурного капіталу.
9. Перерозподіл фінансових ресурсів у масштабах економіки завдяки перевагам.
10. Створенні нових комерційних успішних інноваційних підприємств, які є ініціатором росту галузей в інноваційній сфері.
11. Створенні додаткових робочих місць для висококваліфікованого персоналу в інноваційних сферах.
12. Забезпеченні довгострокових результатів розвитку підприємств завдяки більш якісному стратегічному баченню з чітким і сфокусованим операційним контролем.

У США, Японії, Росії фірми венчурного капіталу в основному представлені такими категоріями [5, с. 46–51]:

- приватними незалежними фондами;
- корпоративними філіалами;
- інвестиційними компаніями для малого бізнесу (SBICs);
- інвестиційними корпораціями, які фінансують за рахунок держави малий бізнес;
- державні інноваційні фонди;
- неформальні джерела венчурного капіталу, коли нові підприємства отримують ресурси від великих корпорацій, які не займаються венчурним бізнесом, або від приватних інвесторів.

Проте в Україні венчурна діяльність навіть не закладена і підтверджена законодавством. На законодавчому рівні функціонування венчурних фондів в Україні передбачено Законом України «Про інститути спільного інвестування (пайові та корпоративні інвестиційні фонди)». Проте в ньому йдеться лише про інвестиційні фонди, які здійснюють діяльність, пов'язану з об'єднанням (залученням) грошових коштів інвесторів для отримання прибутку від вкладення їх у цінні папери інших емітентів, корпоративні права та нерухомість, тобто інвестиції у вже існуючий бізнес або нерухомість [1].

Не вирішує належним чином питання венчурного фінансування і Закон України «Про інноваційну діяльність». Зокрема, процедура фінансової підтримки інноваційних проєктів Державною інноваційною фінансово-кредитною установою передбачена ним тільки через надання кредитів чи передавання майна у лізинг. Така процедура здійснюється за умови наявності гарантії повернення коштів у вигляді застави майна, договору страхування, банківської гарантії, договору поруки тощо.

Успішне функціонування інноваційного бізнесу можливе лише за умов провадження сприятливої інноваційної та інвестиційної політики держави. В Україні перші кроки з реалізації принципів венчурного бізнесу були започатковані не для фінансування ініціативних підприємницьких проєктів, але з метою подолання кризових явищ та підвищення ефективності роботи приватизованих підприємств, що, втім, також може вважатися одним із напрямків венчурного бізнесу.

Венчурні фірми є генераторами нових ідей, на основі яких здійснюються великі науково-технічні прориви. Формування національної інноваційної системи вимагає створення інноваційної інфраструктури, фінансовий компонент якої – венчурне фінансування – є для інвестиційного забезпечення інновацій найбільш придатним.

Загалом, розвиток венчурного фінансування може позитивно вплинути на економічну систему України та сприяти вирішенню, зокрема, наступних завдань:

- залучення до науково-технічної сфери приватного капіталу, обсяг якого здатний перевищувати державні інвестиції у сотні разів;
- формування ефективної системи залучення до господарського обігу інтелектуальної власності та інших результатів інтелектуальної діяльності;
- здійснення модернізації вітчизняної промисловості шляхом створення нових виробництв, які базуються на високих технологіях;
- забезпечення передумов для раціонального використання основних фондів підприємств, що втратили конкурентоздатність;
- мобілізацію коштів населення для розвитку науково-технічної сфери;
- залучення цільових іноземних інвестицій для розвитку вітчизняної технологічної сфери.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про інститути спільного інвестування (корпоративні та пайові інвестиційні фонди)» № 2299-III від 15 березня 2001 р. – Електронний ресурс. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>.
2. Адамова К. Р. Взаимные фонды : теория и практика. Российский и зарубежный опыт / Р. К. Адамова // Финансы и кредит. — 2004. — № 18. — С. 43–47.
3. Беліков О. Венчурне фінансування / Олег Беліков // Юридичний журнал. – 2011. – № 2. – Електронний ресурс. – Режим доступу : <http://www.justinian.com.ua/article.php?id=3644>.
4. Долгополова Л. М. Венчурне інвестування – панацея інноваційної діяльності: приклад США та країн Європи. – Електронний ресурс. – Режим доступу : <http://www.rusnauka.com>.
5. Партин Г. Роль небанківських фінансових посередників у фінансуванні інноваційного розвитку / Галина Партин, Олена Тивончук // Вісник НБУ. — 2005. — № 5. — С. 46–51.
6. Тараненко І. В. Світовий досвід венчурної діяльності та проблеми венчурного фінансування в Україні [Текст] / І. В. Тараненко, К. В. Назаренко // Академічний огляд. – 2011. – №1(34). – С. 130-137.
7. Ягудин С. Ю. Венчурное предпринимательство. Франчайзинг / Учебное пособие. СПб.: Питер, 2011. – 256 с.

ВИКОРИСТАННЯ ЗМІШАНОГО МЕТОДУ ЗБУТУ ПРОДУКЦІЇ

Шулепа О. Ю., студентка

Хижнякова Н. О., кандидат економічних наук, доцент

Рівненський державний гуманітарний університет

При розробленні стратегії збуту фірма, насамперед, повинна визначитись: як буде організована система збуту (розподілу): через власну збутову чи дилерську мережу; через які типи торговельних посередників необхідно здійснювати товарообіг тощо.

До функцій каналів розподілу належать:

- маркетингові дослідження, необхідні для планування збуту, тобто збирання і пошук інформації про ринок, характер та потреби споживача;
- стимулювання збуту (просування товару). Інформування і стимулювання покупців;
- планування продукції. Розробка товарної політики. Визначення і втілення асортиментної політики;
- ціноутворення. Визначення цін, знижок, умов платежів;
- сервіс, до - і післяпродажне обслуговування споживачів;
- безпосередній продаж товарів. Встановлення контактів із споживачем, проведення переговорів, укладання угод;
- транспортування. Зберігання та складування товарів;
- сортування. Включає збирання, розподіл, власне сортування та підбір товарів;
- фінансування. Фінансування процесу розповсюдження товарів, тобто покриття витрат на функціонування каналів розподілу;
- прийняття на себе ризиків. Відповідальність за товар у процесі і під час товароруку до споживача.

Таким чином, мета створення каналу - знизити витрати.

Найявні канали розподілу передбачають три основні методи збуту:

- прямий;
- опосередкований (непрямий);
- комбінований (змішаний).

Прямий метод збуту, тобто канали розподілу (без залучення посередників) використовуються для більшості видів продукції виробничо-технічного призначення. При цьому, по-перше, продукція може реалізовуватися великими партіями, що забезпечує стабільне технологічно однорідне завантаження виробничих потужностей. По-друге, техніко-економічні вимоги до продукції часто є специфічними, а в продукції машинобудування - унікальними, що потребує прямої взаємодії між виробником і споживачем. По-третє, досягається можливість надання взаємозалежних послуг щодо виробничого використання продукції.

Також забезпечується відносна економічна ефективність операцій щодо здійснення збуту продукції за рахунок ефективних способів транспортування, не виникають витрати на послуги посередника.

Розрізняють такі методи прямого збуту:

- директ-маркетинг (пряма робота з клієнтами) - представники відділу збуту підприємства регулярно відвідують своїх клієнтів;
- телемаркетинг (реалізація товарів за допомогою телефону);
- продаж за каталогом;
- інтернет-маркетинг.

Прямі канали найчастіше використовуються компаніями, які хочуть контролювати всю свою маркетингову

ЗМІСТ

ПРИРОДНИЧО-МАТЕМАТИЧНИЙ НАПРЯМ

Молодий природодослідник

Адамів Ю. О., Белешко Д. Т. МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ ПРИЙОМІВ РОЗУМОВИХ ДІЙ ПРИ РОЗВ'ЯЗУВАННІ ГЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ	3
Бортнік М. С., Кирилецька Г. М. ВИКОРИСТАННЯ ДОПОМІЖНИХ ЕЛЕМЕНТІВ ПРИ РОЗВ'ЯЗУВАННІ ЗАДАЧ ЯК ОДИН З ОСНОВНИХ ВИДІВ ЕВРИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	5
Гарбарук Ю. О., Петрівський Б. П. ПРО ОРГАНІЗАЦІЮ ВСТУПНИХ ВИПРОБУВАНЬ З МАТЕМАТИКИ В ДЕЯКИХ КРАЇНАХ	7
Дейнеко С. В., Машенко В. А. ЗАТУХАННЯ РЕЛЕЇВСЬКИХ ХВИЛЬ В МАТЕРІАЛАХ З ВІД'ЄМНИМ КОЕФІЦІЄНТОМ ПУАССОНА	9
Каленик В. І., Галатюк Ю. В. РЕАЛІЗАЦІЯ МІЖПРЕДМЕТНИХ ЗВ'ЯЗКІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ФІЗИКИ ..	10
Ковтунович Я. І., Тищук В. І. УЗАГАЛЬНЕННЯ ЗНАНЬ УЧНІВ ПРИ ВИКОНАННІ ПРОСТИХ ДОСЛІДІВ ІЗ ФІЗИЧНОЇ ОПТИКИ	11
Корень М. П. ЗВИЧАЙНІ ДИФЕРЕНЦІАЛЬНІ РІВНЯННЯ ЯК ЗАСІБ МАТЕМАТИЧНОГО МОДЕЛЮВАННЯ В ЗАДАЧАХ ФІЗИКИ, ЕКОЛОГІЇ, ХІМІЇ	14
Шевчук Т. М., Котляй Н. В. МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСІВ СТРУКТУРОУТВОРЕННЯ В НАПОВНЕНИХ АМОΡФНИХ ПОЛІМЕРАХ НА ОСНОВІ ФРАКТАЛЬНОГО ПІДХОДУ	15
Криволевич А. О., Сапіліді Т. М. НЕСТАНДАРТНІ МЕТОДИ РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ З ПАРАМЕТРАМИ	16
Крук К. Р., Галатюк Ю. М. МІЖПРЕДМЕТНІ ЗВ'ЯЗКИ У НАВЧАННІ ФІЗИКИ ТА МАТЕМАТИКИ У ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ	17
Мазур О. М., Кирилецька Г. М. ВИМОГИ ДО КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПРИ НАВЧАННІ МАТЕМАТИКИ	18
Марчук В. О., Марач В. С. ТРИКУТНИК ПАСКАЛЯ ТА ЙОГО ФРАКТАЛЬНІ ВЛАСТИВОСТІ	20
Матвіюк В. М., Ястремський С. В. РОЗРАХУНКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ АКУМУЛЯТОРНИХ ПАЛИВНИХ СИСТЕМ ДИЗЕЛЬНИХ ДВИГУНІВ	21
Шевчук Т. М., Набок Д. О. МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСІВ ТЕПЛОПЕРЕНОСУ НА ОСНОВІ НАНОСТРУКТУРОВАНОГО ПІДХОДУ В АМОΡФНИХ НАПОВНЕНИХ ПОЛІМЕРАХ	23
Островка І. І., Рубан Е. В. МЕТОДОЛОГІЧНІ ТА ПРАВОВІ АСПЕКТИ ПРИ ВИРІШЕННІ ЕКОЛОГІЧНИХ ПРОБЛЕМ САНІТАРНО-КУРОРТНИХ ТА РЕКРЕАЦІЙНИХ ЗОН УКРАЇНИ	24
Пашко О. М., Петрівський Я. Б. ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ ТЕОРІЯ ЙМОВІРНОСТІ ТА МАТЕМАТИЧНА СТАТИСТИКА В УМОВАХ ІНТЕГРАЦІЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ ОСВІТИ У ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ОСВІТНІЙ ПРОСТІР	25
Сосновая Л. Д., Юрчук Ю. В. АНАЛІЗ МІКРОКЛІМАТУ В МУЗЕЙНИХ ПРИМІЩЕННЯХ	26
Цимбалюк Н. М., Рубан Е. В. АНАЛІЗ РИЗИКУ ДЛЯ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ ВІД ЗАБРУДНЕННЯ АТМОСФЕРНОГО ПОВІТРЯ ЛИСИЧАНСЬКОГО ПРОМИСЛОВОГО РЕГІОНУ	28
Якобчук І. В., Грицай Н. Б. ВИДОВЕ РІЗНОМАНІТТЯ ДЕНДРОФЛОРИ ПАРКУ КУЛЬТУРИ І ВІДПОЧИНКУ ІМ. Т. Г. ШЕВЧЕНКА	30
Ярошак С.В. ПРО ОДИН ЧИСЛОВИЙ МЕТОД КВАЗІКОНФОРМНОГО ВІДОБРАЖЕННЯ ТА ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ ДО ПОБУДОВИ ЛОКАЛЬНОЇ СИСТЕМИ ОРТОГОНАЛЬНИХ КРИВОЛІНІЙНИХ КООРДИНАТ	31

Молодий програміст

Бондаренко Ю. В., Кухар Л. О. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ПРЕЗЕНТАЦІЙ PREZI У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ	34
Шелестюк К. В., Дідич Ю. В., Павлова Н. С. ОКРЕМІ АСПЕКТИ РОБОТИ З ПРОГРАМОЮ EASYQUIZZY	35
Жарська М. В., Бабич С. М. СТВОРЕННЯ WEB-САЙТУ КОМУНАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ «ВЕЛИКОМЕЖИРІЦЬКА СПЕЦІАЛЬНА ЗАГАЛЬНООСВІТНЯ ШКОЛА-ІНТЕРНАТ І-ІІ СТУПЕНІВ» РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ	37
Круть А. С., Вороницька В. М. АСПЕКТИ ОБ'ЄКТНО-ОРІЄНТОВАНИХ БАЗ ДАНИХ	38
Лозицька В. В., Вороницька В. М. SQL В MICROSOFT SQL SERVER 2008 R2	40
Лучик К. В., Кухар Л. О. УПРАВЛІННЯ КОМП'ЮТЕРНИМИ КЛАСАМИ	41
Машенко В. В. ВИКОРИСТАННЯ СУПУТНИКОВИХ ЗНІМКІВ ДЛЯ МОНИТОРИНГУ ТЕРИТОРІЙ НЕСАМКЦІОНОВАНОГО ВИДОБУТКУ БУРШТИНУ В РІВНЕНСЬКІЙ ОБЛАСТІ	42
Мосійчук Н. І., Батишкіна Ю. В. РОЗРОБКА ЕЛЕКТРОННОГО НАВЧАЛЬНОГО КУРСУ «WEB-ТЕХНОЛОГІЇ» НА ПЛАТФОРМІ MOODLE	43
Петренко С. В., Биков В. Ю. ОГЛЯД КРАЩИХ ПЛАГІНІВ ТА МОДУЛІВ MOODLE ДЛЯ НАВЧАННЯ ТА ТЕСТУВАННЯ	44

СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ НАПРЯМ

Молодий історик

Басюк К. С., Булига І. І. ОСНОВНІ АСПЕКТИ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ХРИСТІЯНСЬКИХ МОНАСТІРІВ ВОЛИНСЬКОГО РЕГІОНУ	45
---	----

Білець І. С., Слесаренко А. В. ДІАМАНТОВИЙ ЮВІЛЕЙ КОРОЛЕВИ ВІКТОРІЇ 1897 Р. ЯК ЕЛЕМЕНТ ПРОПАГАНДИ ІМПЕРІЇ В БРИТАНІЇ	46
Вавулич В. А., Десятничук І. О. РОСІЙСЬКА ЕМІГРАЦІЯ В ЮГОСЛАВІЇ (1920-1945)	47
Герштун А. В., Десятничук І. О. ЕКСПАНСІЯ ВЕЛИКОБРИТАНІЇ НА АРАВІЙСЬКОМУ ПІВОСТРОВІ І В ПЕРСЬКІЙ ЗАТОЦІ	48
Зелена В. І, Савчук П. О. ЖІНОЧА ПАНСІОННА ОСВІТА В РОСІЙСЬКІЙ ІМПЕРІЇ (XVIII – XIX СТ.)	50
Іщук І. О., Ворон О. П. ДІЯЛЬНІСТЬ ОРДЕНУ ДОМІНІКАНЦІВ У XVIII-XX СТ.	52
Карповець Ю. В., Северова О. В. БЕЗПРИТУЛЬНІ ДІТИ В РОКИ БЛОКАДИ ЛЕНІНГРАДА ТА БОРОТЬБА ЗА ЇХ ПОРЯТУНОК ЧЕРЕЗ СИСТЕМУ ДИТЯЧИХ ЗАКЛАДІВ	52
Кравчук О. В., Северова О. В. ДЕСАКРАЛІЗАЦІЯ МОНАРХІЇ ЯК ФАКТОР ПАДІННЯ РОСІЙСЬКОЇ ІМПЕРІЇ ...	54
Лінік Ю. В., Шугасва Л. М. СУЧАСНИЙ СТАН УПЦ МП ЗА ПРЕДСТОЯТЕЛЬСТВА ОНУФРІЯ (БЕРЕЗОВСЬКОГО): ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ	56
Машенко Н. В. ОКРЕМІ АСПЕКТИ ОСВІТНЬОЇ РЕФОРМИ 1958 РОКУ НА РІВНЕНЩИНІ	57
Островська Ю. О., Гуменюк О. В. ІСТОРИЧНІ ТА КУЛЬТУРОЛОГІЧНІ ВИТОКИ БАРОКОВОГО МИСТЕЦТВА 58	
Павлюк Н. С., Гуменюк О. В. РАДЯНСЬКО-НІМЕЦЬКИЙ ДОГОВІР ПРО ДРУЖБУ ТА КОРДОНИ ТА ЙОГО НАСЛІДКИ ДЛЯ УКРАЇНИ	60
Павлюк Я. В., Гуменюк О. В. ПОЛІТИЧНЕ І НАЦІОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНЕ ПОНЕВОЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ	61
Сосновая Л. Д, Озимчук О. Б. РОЛЬ ЖІНКИ У ВІЙСЬКОВО-ПОЛІТИЧНОМУ ЖИТТІ СЕРЕДНЬОВІЧЧЯ	63

Молодий громадянин держави

Вавулич В. А., Юрчук В. М. ОСОБЛИВОСТІ БЕЗПЕКИ ПРИ ПРОВЕДЕННІ МАСОВИХ ЗАХОДІВ (МІТИНГИ, МАНІФЕСТИ, ПІКЕТИ)	66
Герштун А. В., Юрчук В. М. ПРОТИПОЖЕЖНИЙ ЗАХИСТ МУЗЕЙНОГО ФОНДУ	67
Колодяжна А. І., Шевчук О. А. ЗЛОЧИННІСТЬ – СОЦІАЛЬНА ПРОБЛЕМА ЛЮДСТВА	69
Кундель Н. В., Шевчук О. А. ВПЛИВ МАС-МЕДІА НА БЕЗПЕКУ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ЛЮДИНИ ТА СУСПІЛЬСТВА	74
Місечко А. Ю., Чеберяк А. М. ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ ЕСПРЕСІЇ У ПОЛІТИЧНИХ ПРОМОВАХ	77
Тивон Ю. О., Крет Р. М. ПОЛІТИЧНІ ІНТЕРНЕТ-ТЕХНОЛОГІЇ ЯК СУЧАСНИЙ ЗАСІБ ЗВ'ЯЗКІВ З ГРОМАДСЬКІСТЮ	79
Чернуха В.С. ВИКОРИСТАННЯ АНКЕТУВАННЯ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ	80

Молодий філолог

Angela Călăraș DIFFERENT APPROACHES TO THE STUDY OF SYNONYMY IN MODERN ENGLISH	82
Angela Călăraș ON SYNONYMS IN MODERN ENGLISH	83
Bogdan Silvia A STUDY OF IMPOLITENESS AND ITS USAGE IN ENGLISH CONVERSATIONS	86
Бордюг К. В., Верьовкіна О. Є. МОВНІ ОДИНИЦІ ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНОГО ПОЛЯ «DIGNITY», «ГІДНІСТЬ» В АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ	90
Василенко О. В., Верьовкіна О. Є. ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ АНГЛОМОВНИХ І УКРАЇНСЬКИХ АФОРИСТИЧНИХ ВИСЛОВЛЮВАНЬ У ЇХ МОВЛЕННЄВМУ ВЖИТКУ	92
Гутт О. О., Верьовкіна О. Є. АНАЛІЗ ТЕРМІНОСИСТЕМ ГОТЕЛЬНОГО БІЗНЕСУ АНГЛІЙСЬКОЇ, НІМЕЦЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ	93
Кашутіна Ю. І., Замашна С. М. «ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА КОМУНІКАТИВНОЇ ПОВЕДІНКИ АНГЛІЙСЬКОГО ТА НІМЕЦЬКОГО НАРОДІВ»	95
Кедись В. М., Ричагівська Ю. Є. АНТОНІМІЯ ЯК СТИЛІСТИЧНИЙ ЗАСІБ У ПОЕЗІЇ ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА .	97
Кінашук А. В., Шульжук Н. В. СЕМАНТИКО-СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ УКРАЇНОМОВНИХ ПЕРЕКЛАДІВ ТРАГЕДІЇ В.ШЕКСПІРА «ГАМЛЕТ» (НА МАТЕРІАЛІ ПЕРЕКЛАДІВ Л.ГРЕБІНКИ ТА Ю.АНДРУХОВИЧА)	98
Корнійчук Н. А., Ричагівська Ю. Є. КОНТРАРНА АНТОНІМІЯ В ПОЕЗІЇ МИКОЛИ ВІНГРАНОВСЬКОГО	101
Мельник М. В., Ткачук О.С. ФОРМУВАННЯ НАВИЧКИ ЧИТАННЯ ПЕРШОКЛАСНИКІВ У ПЕРІОД НАВЧАННЯ ГРАМОТИ	103
Оверчук В. В., Ветрова І. М. ПЕРЕКЛАД ЯК ВАЖЛИВИЙ ЧИННИК МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ	104
Опришко І. П., Казначєєва Л. М. СПЕЦИФІКА ПЕРЕКЛАДУ МОЛОДІЖНОГО СЛЕНГУ В НІМЕЦЬКІЙ ЛІТЕРАТУРІ	106
Ткачук О. С., Романович Т. Ф. МОВЛЕННЄВІ УМІННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ РОЗДІЛУ «МОВА І МОВЛЕННЯ»	108
Сиротюк Т. А., Верьовкіна О. Є. СТИЛІСТИЧНІ ТА ПРАГМАТИЧНІ АСПЕКТИ КОМІЧНИХ ВИСЛОВЛЮВАНЬ НА МАТЕРІАЛІ АНГЛОМОВНОГО ТА УКРАЇНОМОВНОГО ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСІВ	110
Степанюк Ю. О., Константінова О. В. ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ЕЛІПТИЧНИХ КОНСТРУКЦІЙ У РОМАНІ ДЖ. К. РОУЛІНГ «ГАРРІ ПОТТЕР І НАПІВКРОВНИЙ ПРИНЦ»	112
Тарарук Д. П., Бєлова С. А. ФУНКЦІОНАЛЬНЕ ПРИЗНАЧЕННЯ СЛЕНГОВОЇ ЛЕКСИКИ В РОМАНІ ДЖ.Д. СЕЛІНДЖЕРА «НАД ПІРВОЮ У ЖИТІ»	113
Шостак О. О., Захарчук І. В. СТУДІЇ ПАМ'ЯТІ І ХУДОЖНЯ ЛІТЕРАТУРА	115
Ярута Н. П. ОСОБЛИВОСТІ ПОЛІТИЧНОЇ МЕТАФОРИ В СУЧАСНОМУ ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ	116

Молодий мистецтвознавець

Барановська В. В., Костюк Л. К. ДІЯЛЬНІСТЬ ГАЛЕРЕЇ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ЖИВОПИСУ «ЄВРО-АРТ» В КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКОМУ СЕРЕДОВИЩІ МІСТА РІВНОГО	119
Боровець О. О., Казначєєва Л. М. РОЗВАЖАЛЬНА МУЗИКА ЯК СЕГМЕНТ СУЧАСНОГО МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА	121
Бучко М. В., Глушук О. Г. НАРОДНІ СВЯТА ЯК ЗАСІБ ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	122
Величко А. Р., Харитон І. М. СТИЛЬОВІ ОСОБЛИВОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ СУЧАСНОЇ ХОРОВОЇ МУЗИКИ	123
Веремчук І. А., Шолудько Н. Г. ЕВОЛЮЦІЯ РОЛІ ТА СТАТУСУ ЖІНКИ У ТРАДИЦІЙНОМУ УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ	124
Вишневецький Є. В., Костюк Л. К. ДМИТРО ЯВОРНИЦЬКИЙ ПРО СВЯТКОВО-ОБРЯДОВУ КУЛЬТУРУ КОЗАКІВ: КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ	127
Войтович Г. О., Потапчук Т. В. ФОРМУВАННЯ У МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА МОРАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ У ПОЗААУДИТОРНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	129
Волюшина В. М., Шолудько Н. Г. КАРНАВАЛ ЯК ФЕНОМЕН ТУРИСТИЧНОЇ АНИМАЦІЇ: ІСТОРИКО-КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ	131
Вольська О. Ф., Харитон І. М. НОВАЦІЙНІ ТЕНДЕНЦІЇ МЕСИ РИМО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ КРИЗЬ ПРИЗМУ НАСТАНОВ ПІ ВАТИКАНСЬКОГО СОБОРУ	133
Корнійчук А., Бондарчук А. Я. ВАЖЛИВІСТЬ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗУ ЖЕСТІВ ТА МІМІКИ ДИРИГЕНТА	135
Лашівська Я. В., Потапчук Т. В. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ У МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА ПОЗИТИВНОГО СТАВЛЕННЯ ДО НАВЧАННЯ НА ЗАНЯТТЯХ З ХОРОВОГО КЛАСУ	136
Мельник М. І., Глушук О. Г. ШКІЛЬНІ СВЯТА ЯК ЗАСІБ ВИХОВАННЯ УЧНІВ У ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ (НА ПРИКЛАДІ НВК «КІЗЛІВСЬКА ЗАГАЛЬНООСВІТНЯ ШКОЛА І-ІІ СТУПЕНІВ – ДОШКІЛЬНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД» БУСЬКОЇ РАЙОННОЇ РАДИ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ)	138
Музичко Г. Ю., Шолудько Н. Г. ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ДЖАЗОВОГО ФЕСТИВАЛЬНОГО РУХУ У КУЛЬТУРНОМУ ПРОСТОРІ НОВІТНЬОЇ УКРАЇНИ	140
Павлуш К. О., Костюк Л. К. СВЯТО КУПАЛА: КУЛЬТУРНО-ІСТОРИЧНА РЕТРОСПЕКТИВА ТА СЬОГОДЕННЯ	142
Парчевська Д. І., Казначєєва Л. М. ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ МОЛОДІЖНОГО ДОЗВІЛЛЯ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ (НА ПРИКЛАДІ М. РІВНЕ)	144
Радушинська К. В., Морозова Т. П. ГРАФІТІ – ЯК ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНИЙ ФЕНОМЕН	146
Радчук Т.Б. МЕДІАПРОСТІР ЯК АРЕОЛ ПОБУТУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ	148
Романенко О. О., Вербець В. В. ІНТЕГРАЦІЯ МИСТЕЦТВ У ФОРМУВАННІ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ МАЙБУТНІХ РЕЖИСЕРІВ	149
Росіцька О. М., Харитон І. М. СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК ХОРОВОЇ КУЛЬТУРИ В УКРАЇНІ	150
Сокальська О. В. ОБРАЗОТВОРЧЕ МИСТЕЦТВО ХЕРСОНЩИНИ ДОБИ НЕЗАЛЕЖНОСТІ: ІСТОРИОГРАФІЧНИЙ АСПЕКТ	152
Титуса В. М., Глушук О. Г. РОЛЬ ФЕСТИВАЛІВ У ЗБЕРЕЖЕННІ ТА РЕТРАНСЛЯЦІЇ ФОЛЬКЛОРНОЇ СПАДЩИНИ (НА ПРИКЛАДІ М. ЛЬВОВА)	154
Тюска В. Б. САМОРЕАЛІЗАЦІЯ ПЕДАГОГА – ОРГАНІЗАТОРА ДОЗВІЛЛЯ У ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТСЬКОГО КЛУБУ	156
Яриніч О. В., Казначєєва Л. М. МОНОГРАФІЯ О. ЦИНКАЛОВСЬКОГО «СТАРОВИННІ ПАМ'ЯТКИ ВОЛИНІ» ЯК ДЖЕРЕЛО ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ СТАРОВИЖІВСЬКОГО РАЙОНУ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ	158

ЕКОНОМІЧНИЙ НАПРЯМ**Молодий економіст**

Бокєєва А. І., Марценюк В. В. УПРАВЛІННЯ ЗБУТОМ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ЛІСОГОСПОДАРСЬКОГО КОМПЛЕКСУ В УМОВАХ ЗЕД	161
Васюха Л. І. ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ У ГАЛУЗІ РАДІО ТА ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙ	162
Войтович В. І., Хижнякова Н. О. УПРАВЛІННЯ ЕКСКУРСІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ТУРИСТИЧНОЇ ФІРМИ	163
Гоголь Т. В. ФІНАНСУВАННЯ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА ЗА РАХУНОК ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ ІНСТИТУЦІЙ ФІНАНСОВО-КРЕДИТНОГО СЕКТОРУ	165
Гоч Л. С., Рудаков Д. В. ЗАСТОСУВАННЯ ТЕОРІЇ РІЗНИЦЕВИХ РІВНЯНЬ ПРИ РОЗВ'ЯЗУВАННІ ЕКОНОМІЧНИХ ЗАДАЧ	166
Димченко Н. С. РОЛЬ САМОАКТУАЛІЗАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ В УСПІШНОМУ ФУНКЦІОНУВАННІ НА РИНКУ ПРАЦІ	167
Іванющенко А. В., Сапич В. І. СУЧАСНИЙ ЕТАП СПІВПРАЦІ УКРАЇНИ З МІЖНАРОДНИМ ВАЛЮТНИМ ФОНДОМ	168
Кучина Н. І. ПРИЧИНИ НЕ ВИКОРИСТАННЯ МАРКЕТИНГОВОГО ІНСТРУМЕНТАРІЮ В ПРАКТИЦІ УПРАВЛІННЯ ОРГАНІЗАЦІЯМИ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ СФЕРИ	170
Літвінчук К. П., Березюк Т. П. ПСИХОЛОГІЧНО-УПРАВЛІНСЬКИЙ ПОРТРЕТ МЕНЕДЖЕРА У РИНКОВІЙ СИСТЕМІ ВІДНОСИН	171

Лукомська О. І. СТАНОВЛЕННЯ ШКІЛЬНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ОСВІТИ В РАДЯНСЬКІ РОКИ.....	172
Ляшецька Я. О., Березюк Т. П. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ РІЗНИХ СТИЛІВ УПРАВЛІНСЬКОГО ВПЛИВУ МЕНЕДЖЕРА У СИСТЕМІ ТУРИСТИЧНИХ ЯВИЩ І ПРОЦЕСІВ.....	173
Нагаївська Д. Ю. СВІТОВИЙ ДОСВІД РОЗВИТКУ МОДЕЛЕЙ КОРПОРАТИВНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ.....	174
Нікшич С. М. ОЦІНЮВАННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ.....	176
Олійник О. О. АУДИТ ОХОРОНИ ПРАЦІ.....	178
Орлов О. Г. ШКОЛИ УПРАВЛІННЯ В МЕНЕДЖМЕНТІ ТА ЇХ ВПЛИВ НА УПРАВЛІНСЬКИЙ ПРОЦЕС В ОРГАНІЗАЦІЇ.....	179
Орлов О. Г., Остаповець М. О. КЛАСИФІКАЦІЯ МОТИВАЦІЙНИХ ТЕОРІЙ У МЕНЕДЖМЕНТІ.....	180
Орлов О. Г., Струмінська І.М. ОСНОВНІ КОНЦЕПТУАЛЬНІ ПІДХОДИ ДО УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В НАЦІОНАЛЬНИХ ШКОЛАХ МЕНЕДЖМЕНТУ.....	181
Паламарчук О. В. ПРОБЛЕМА РИЗИКІВ В СФЕРІ ОПЛАТИ ПРАЦІ.....	182
Панюк Т. П. ДОСЛІДЖЕННЯ СУТНОСТІ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ БІЗНЕСУ.....	184
Рубаха О. В., Нікшич С. М. ДОДАТКОВА ЕМІСІЯ АКЦІЙ ЯК ОДИН ІЗ ЕФЕКТИВНИХ МЕТОДІВ ЗАЛУЧЕННЯ КОШТІВ АКЦІОНЕРНИМИ ТОВАРИСТВАМИ.....	185
Сохнич А. Я., Кульбака В. М. РЕГІОНАЛЬНА ЛОГІСТИКА В УПРАВЛІННІ ЗЕМЕЛЬНИМИ РЕСУРСАМИ.....	186
Сургутскова Е. В., Родь Ю. С. КОНКУРЕНТНЫЕ ПРЕИМУЩЕСТВА ОАО «ХАНТЫ-МАНСИЙСКИЙ НЕГОСУДАРСТВЕННЫЙ ПЕНСИОННЫЙ ФОНД» ПЕРЕД ДРУГИМИ НЕГОСУДАРСТВЕННЫМИ ПЕНСИОННЫМИ ФОНДАМИ.....	187
Сургутскова Е. В., Родь Ю. С. РАЗРАБОТКА СТРАТЕГИЙ, ВЕДУЩИХ К ДОЛГОСРОЧНОМУ ПОВЫШЕНИЮ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТИ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ОАО «ХАНТЫ-МАНСИЙСКИЙ НЕГОСУДАРСТВЕННЫЙ ПЕНСИОННЫЙ ФОНД».....	189
Сяська О. В. КОМПЛЕКСНА ОЦІНКА ОСНОВНИХ ТЕНДЕНЦІЙ І ЗАКОНОМІРНОСТЕЙ ВОДОКОРИСТУВАННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ.....	191
Фесюк Т. М., Димченко Н. С. УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСОМ НАДАННЯ ТУРИСТИЧНО-ЕКСКУРСІЙНИХ ПОСЛУГ.....	193
Шатрюк О. В., Нікшич С. М. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВЕНЧУРНОГО ФІНАНСУВАННЯ В УКРАЇНІ.....	195
Шулепа О. Ю., Хижнякова Н. О. ВИКОРИСТАННЯ ЗМІШАНОГО МЕТОДУ ЗБУТУ ПРОДУКЦІЇ.....	197
Яромчик Н., Войтович І., Чабан В. Й. СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНЕ ЗНАЧЕННЯ ТА СТИМУЛЮВАННЯ ОХОРОНИ ПРАЦІ НА ПІДПРИЄМСТВАХ.....	199

Молодий менеджер інформаційних систем

Коник М. Л., Швецова Г. М. ЕЛЕКТРОННИЙ ДОКУМЕНТООБІГ ЯК ЗАСІБ ОПТИМІЗАЦІЇ ОБРОБКИ ДОКУМЕНТІВ.....	201
Корольчук К. П., Швецова Г. М. ЕЛЕКТРОННИЙ ДОКУМЕНТАЦІЙНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ЯК АКТУАЛЬНА ПРОБЛЕМА ДОКУМЕНТОЗНАВСТВА.....	203
Кукушкін О. М. ХАРАКТЕРИСТИКА ДЖЕРЕЛ ІНФОРМАЦІЇ У СФЕРІ ЕКОЛОГІЧНОГО ІНФОРМАЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ.....	205
М'якота А. Р., Попчук О. В. ПРЕЗЕНТАЦІЙНІ ЗАХОДИ ЯК ДІЄВИЙ ІНСТРУМЕНТ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ.....	206
Островська Ю. О., Юрчук В. М. ВИМОГИ ДО АРХІВІВ, КНИГОСХОВИЩ, БІБЛІОТЕК З ТОЧКИ ЗОРУ САНІТАРНОЇ ГІГІЄНИ ТА МЕТЕРЕОЛОГІЧНИХ УМОВ ПРАЦІ.....	207
Попчук Н. М., Шпортко О. В. ВЕБ-САЙТ КАФЕДРИ ВНЗ: ОСОБЛИВОСТІ СТРУКТУРИ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ.....	210
Середа М. С., Касянчук М. М. РЕАЛІЗАЦІЯ АЛГОРИТМУ ЗАВАДОСТІЙКОГО КОДУВАННЯ ІНФОРМАЦІЇ НА ПРАКТИЦІ.....	212